

מ"ת 1191/09/19 - חמאד אל עבייאת, סלמאן אל דלאלעה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 1191-09-19 מדינת ישראל נ' אל עבייאת (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 4524/2019

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
העותרים

1. חמאד אל עבייאת
ע"י ב"כ עוה"ד עינב יתח ושני מורן
2. סלמאן אל דלאלעה
ע"י ב"כ עוה"ד שמעון תורג'מן וותד אחמד

נגד
המשיבה

מדינת ישראל (פמ"ד - פלילי)
ע"י ב"כ עוה"ד עופרה לוי, שולי רוטשילד, אסף בר יוסף

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרתה עתרו המבקשים להסיר את החיסיון מחומר החקירה המסומן ק.1, לרבות פעולה החקירה המתועדות בו ותוצרי פעולות החקירה. חומרי החקירה המסומנים א, ד3 ו- נב8. זהות מוסרי המידע ותוכן המידע המפורט בסעיפים 1-14 בעמ' 1-2 לתעודת החיסיון, לרבות מועד קבלת המידע. נתוני תקשורת המסומנים א ו-ב כמפורט בעמ' 3 לתעודת החיסיון.

2. כנגד העותרים תלוי ועומד כתב אישום המייחס להם עבירות של ייבוא סמים מסוכנים לפי פקודת הסמים המסוכנים, הסתייעות ברכב לביצוע פשע- עבירות מיום 08.08.2019.

בתמצית- העותרים סיכמו ביניהם בצוותא חדא עם אחרים, אשר זהותם אינה ידועה במדויק למשיבה (להלן: "האחרים"), לייבא ממצרים לישראל סם מסוכן בכמות מסחרית (להלן: "הסמים המסוכנים"). לצורך ייבוא הסם, הגיעו העותרים בצוותא חדא עם האחרים, במספר כלי רכב שונים בהם גם רכב טויוטה לנדקרזר כסופה, לקו דיווח 253 שבגדר הגבול ישראל - מצרים (להלן: "הגדר" ו"המקום"). במקביל, הגיעו המצרים כשהם מצוידים בשני סולמות אותם הניחו על הגדר. המצרים טיפסו על הסולמות והחלו להשליך מבעד לגדר הגבול אל תוך שטח ישראל שקים של סם מסוכן. העותרים אספו ארבעה שקי סמים שהספיקו לזרוק המצרים. כוחות הביטחון אשר הבחינו במתרחש, החלו לירות לעבר גלגלי רכבי הלנדקרזר. העותרים והאחרים נמלטו מהמקום באמצעות שלושה כלי רכב, כשהם מותירים את שקי הסמים מאחוריהם. לאחר מרדף נתפס רכב הלנדקרזר ממנו נמלטו העותרים.

3. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הורה בית המשפט על מעצרו של העותרים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

4. לשיטת העותרים, קיימת חשיבות של ממש בהסרת החיסיון והעברת החומר לידי ההגנה, שכן יש בו פוטנציאל לסייע להגנה בניהול המשפט. עוד לטענת העותרים, חלקם של העותרים איננו דומיננטי ושונה מהמתואר באישומים.

עוד לטענת ההגנה, באירוע מעורבים נוספים, אחרים, אשר מסיבה שאינה ברורה, לא הוגש נגדם כתב אישום, לחלקם מהותי, וזאת, ככל הנראה, על רקע מסירת מידע לרשויות החקירה. מה גם, נראה כי מוסרי המידע הם שותפים לביצוע המעשים נשוא כתב האישום.

במעמד הדיון הוסיפו העותרים, כי מחומר האזנות הסתר ניתן ללמוד על קיומה של "חבורה נוספת" בזירת האירוע שהייתה עתידה לקבל חלק מהסמים שהושלכו מעבר לגדר אל תוך שטח מדינת ישראל. בהקשר זה נטען, כי אפיק זה של חקירה לא מוצה על ידי גורמי החקירה. עוד בהקשר זה נטען, כי מעורב שלישי בשם מחמד סראחין, על אף שבעניינו הוגשה הצהרת תובע ביחד עם העותרים, בסופו של יום לא הוגש נגדו כתב אישום ושחרר ממעצרו.

5. ב"כ המשיבה מנגד, עתר לדחות את העתירה, שכן לשיטתו, אין בחשיפת החומר החסוי כדי לסייע להגנת העותרים, וביתר שאת, לאחר שנמסרו פרפרזות כנדרש אודות המידעים נשוא תעודת החיסיון על פי המבחנים שהותוו בפסיקה.

באשר למעורבים/החשודים האחרים שלא הוגש נגדם כתב אישום, נטען, כי השיקולים שהנחו את המשיבה הם אך ורק שיקולים ראייתיים ולא מודיעיניים.

לגופם של דברים, באשר לחשוד מחמד סראחין, שהוגשה בעניינו הצהרת תובע אולם בסופו של יום לא הוגש כתב אישום- נטען, כי לאחר בחינה נוספת של חומר הראיות, הוחלט בשל העדר ראיות לכאורה מספיקות (נסיבתית), לא הוגש נגדו כתב אישום, לעומת העותרים שהתשתית הראייתית בעניינם מבוססת, בין היתר, על האזנות סתר, המלמדות על מעורבות עמוקה בתכנון והוצאה לפועל של ייבוא הסמים. הודאת העותר 1 בפני שני שוטרים. קשירת העותר 1 לרכב הלנדקרוזר. איכון מחקרי תקשורת המלמדים על התקשרויות במועד שלפני האירוע, בזמן האירוע ולאחריו בין העותרים.

אשר לטענה בדבר קיומה של "חבורה נוספת" בזירת האירוע- נטען, כי אכן מתוצרי האזנות הסתר ניתן ללמוד על קיומה של "חבורה נוספת" של מבריחים אולם, לא היה בחומר פרטים נוספים כדי לזהות את הדמויות של ה"חבורה הנוספת" מלבד שמות משפחה באופן כללי (ראה לעניין זה שמות המשפחה שהוצגו בדיון במעמד צד אחד).

במסגרת הדיון שהתקיים במעמד צד אחד, ניתן הסבר לחיסיון נשוא המסמכים המסומנים ק1, מסמכים המסומנים א, ד3 ו- נב8. כמו כן, הוצגו האסמכתאות נשוא טבלת הידיעות 1-14. עוד נטען, כי נמסרו פרפרזות כנדרש ביחס לכלל הידיעות.

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הן בדיון שהתקיים במעמד הצדדים והן בדיון שהתקיים במעמד צד אחד וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, ושמתי לנגד עיניי את הטעמים והנימוקים שעמדו עליהם ב"כ העותרים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, שכן לא שוכנעתי כלל ועיקר, שיש, ולו פוטנציאל כהוא זה, כי בהסרת החיסיון יש כדי לסייע להגנת העותרים, וביתר שאת, על רקע קו ההגנה שהוצג.

לגופם של דברים - ככל שנוגע לידיעות נשוא תעודת החיסיון - אין מחלוקת שנמסרו להגנה פרפרזות כנדרש על פי המבחנים שהותוו בפסיקה. עוד בהקשר זה, לאחר בחינה מעמיקה, לא מצאתי כל אחיזה במציאות גם במישור המודיעיני, בין מוסרי המידע לבין העותרים על רקע טענת העותרים, כי יתכן והמקורות הם שותפים לעבירות נשוא כתב האישום.

באשר למסמכים המסומנים ק1, א, ד3, ו- נב8, לרבות הזכ"ד שהוגש במסגרת מעצר הימים בבית משפט השלום (בו קיימות שתי שורות מושחרות) - אין בחשיפת החלקים החסויים כדי לסייע כהוא זה להגנת העותרים. מה גם, הדבר יחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעילויותיה.

באשר להשגות העותרים אודות מעורבותם שם אחרים וחרף זאת לא הוגשו כתבי אישום כנגדם, בעיקר מחמד סראחין שבעניינו הוגשה הצהרת תובע - בחנתי את כלל חומר החקירה, לרבות **החומר המודיעיני**, ושוב, לא מצאתי ולו אינדיקציה לשיקולים מודיעיניים כפי שסברו ב"כ העותרים. (האסמכתאות סומנו בפרוטוקול החסוי מ1-16)

משכך הם פני הדברים, דין העתירה להידחות.

7. המזכירות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט' סיוון תש"פ, 01 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

